

EMMAUS

A Nyíregyházi Emmaus Evangélikus Egyházközség gyülekezeti hírlevele
XXIV. évfolyam 3. szám, 2025. Emmaus születésnap

„Nem hevült-e a szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton, amikor feltárta előttünk az Írásokat?” (Lk 24,32)

Az emmausi tanítványok ismert szavaival szeretettel köszöntjük a testvéreket a gyülekezet 20. születésnapja alkalmából! 2005. szeptemberében szentelték fel templomunkat, ekkortól számíthatjuk a gyülekezet megszületését, mely 2006-tól kezdődően önálló egyházközséggé vált. Immár két évtizede találkozunk itt vasárnaponként és ünnepi alkalmakból azért, hogy hálát adjunk Istennek a bennünket is egybegyűjtő és megtartó kegyelméért, a benne való közösség fennmaradásáért és gyarapodásáért. Az Úr háza egyesíti a több, mint három évtizede fennálló Szeretetotthon lakóit és a környékbeli hívőket, legyenek evangélikusok vagy más felekezeti származásúak. Tudjuk, hogy a gyülekezet ereje nem a templom kőfalaiban rejlik, hanem az egymásért és másokért is tenni akaró szeretetben, amit Jézus Krisztus állított példaként elénk. Ezt igyekszünk tükrözni az egymás iránti érdeklődésben, közösségi életünk fejlesztésében, vállalt szolgálatokban, alkalmainkért, betegeinkért, másokért és a világért való közös imádságban. Adjunk hálát ezen az ünnepi alkalmon az eltelt évek ajándékaiért, és kérjük imádságban Istenünket, hogy továbbra is tartsa meg a gyülekezetet hitben, reménységben és szeretetben! Hisszük, hogy születésnapi számunk írásai is erről a megélt szeretetről tesznek tanúbizonyságot. Erős vár a mi Istenünk!

„Örüljetek az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljetek!”

(Fil 4,4)

Elveszíthetetlen boldogság

A mi Istenünk boldog (1Tim 1,11), és a vele való örömteli kapcsolatra alkotott meg minket, hogy vele mi is mindig boldogok legyünk. Az örömmel ellentétes érzések akkor keletkeztek bennünk, amikor elhagytuk Istent – a kísértőre hallgatva –, és elszakadtunk tőle. Bűneink és az ő jelenlétének hiánya miatt támadt szívünkben félelem, szomorúság és lelki fájdalom.

Isten öröme az ő mindenhatóságában és kegyelmében gyökerezik, ezért már az első emberpárnak elmondta az evangéliumot (aminek jelentése: örömhír): szeretetéből elküldi számunkra a Szabadítót, aki helyreállít mindent, és visszaadja az örömet a szívünkbe, ami örökre a miénk lesz. **„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”** (János 3,16)

1. Hol található az igazi boldogság? – „Boldog az, aki bízik az Úrban.” (Péld 16,20)

Minden ember vágyik arra, hogy boldog legyen, oda fordul, ahol örömet remél, és lehetőség szerint igyekszik kerülni mindazt, ami szomorúságot és fájdalmat okoz neki. Ha a boldogság keresése nem Isten személye és a vele való közösség felé irányul, akkor kudarcra van ítélve, mert a földi gyönyörök és a bűn öröme csupán ideig-óráig való (Zsid 11,25-26), de az Úrban való öröm soha el nem múlik (Jn 16,22, Ézs 35,10). **„Akik hiú bálványokra ügyelnek, elhagyják boldogságukat.”** (Jón 2,9)

Jézus Krisztus megszánt minket, mert látta, hogy nélküle elgyötörtek és elesettek vagyunk, mint a juhok pásztor nélkül (Mt 9,36). Elkezdett minket tanítani a boldogságról (Mt 5,3-12), majd földi élete végén felvitte a mi terheinket és bűneinket a keresztfára. Elvállalta helyettünk az ítéletet, és harmadnapra feltámadt, hogy Szentlelke által velünk legyen minden nap a világ végéig.

Jézus megbékéltetett minket Istennel (Róm 5,11), és hív, hogy fogadjuk el hittel a kegyelmét: **„Jöjjetek, mert már minden készen van.”** (Lk 14,17) Aki bűnbánatot tart, és hisz Őbenne, annak eltörli bűneit, megajándékozza Szentlélekkel, és Ő termi bennünk az öröm gyümölcsét (Gal 5,22).

Az Istennel helyreállt kapcsolat lehetővé teszi, hogy örvendezzünk az Úrban, mert Ő megváltott bennünket, és hit által örökre gyermekei lehetünk. **„Boldog, akinek hűtlensége megbocsáttatott, vétke eltöröltetett. Boldog az az ember, akinek az Úr nem rója fel bűnét, és nincs lelkében álnokság.”** (Zsolt 32,1-2) **„Áldjad, lelkem, az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét! Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled! Ő megbocsátja minden bűnöd, meggyógyítja minden betegségedet, megváltja életedet a sírtól, szeretettel és irgalommal koronáz meg.”** (Zsolt 103,1-4)

Nem a földi gyönyör, vagyon vagy jó körülményeink tesznek boldoggá minket, hiszen mindezek nem örökkévalóak, sőt meg is fojthatják bennünk az evangélium örömét, ha bálvánnyá válnak az életünkben (Mk 4,19). Örömünk nem a változó körülményeinken alapul, hanem forrása az Úrban van, aki szeret minket, és megváltott élete árán. Lehet, hogy élethelyzetünk vagy a körülöttünk élők szomorúságot okoznak nekünk, mégis hit által mindezekon felülemelkedve örvendezhet a szívünk az Úrban, mert Ő szeret, és nem változik meg: tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Lehet, hogy a lelki viharokban úgy érezzük, hogy a mi erőnk kevés, és magunktól nem tudunk megküzdeni az életünk tengerén a hullámokkal, de ha hittel az Úrra nézünk, akkor az ő öröme, jelenléte és hatalma olyan nyugalmat ad, ami túláradoan felülmúlja nehézségeinket. A hullámok nem uralkodhatnak többé rajtunk, és a külső, félelmet keltő nyomást csodálatosan felváltja szívünkben az ő minden értelmet felülhaladó békessége (Fil 4,6-7).

Ezért buzdít az apostol nehéz körülmények között is, hogy **„örüljetek az Úrban mindenkor, ismét mondom: örüljetek!”** (Fil 4,4) Bőségesen van okunk a boldogságra, amit az Úr jelenléte ad. Ha Ő velünk, ki lehet ellenünk? (Róm 8,31) Nincs nála nagyobb, és senki sem hasonlítható Őhöz (Ézs 40,25; Jn 10,28-30). Naponta adjuk át gondjainkat és aggodalmainkat az Úrnak, mert Ő gondot visel ránk. (1Pt 5,7) A kereszttel szüntelen tegyük le

mindazt, ami terheli lelkünket, és Ő feloldoz, nyugalmat ad. Jézus hív: **„Jöjjetek Énhozzáam mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és Én megnyugvást adok nektek.”** (Mt 11,28) A megváltásnak tényét és örömét senki és semmi el nem veheti, örökre elég az Úr kegyelme nekünk (2Kor 12,9). Szeretetétől semmi sem választhat el (Róm 8,38-39), és Ő mindent örök javunkra fordít (Róm 8,28). **„Szívetek legyen vidám mindenkor”** (Zsolt 22,27b), mert **„a vidám szív a legjobb orvosság”** (Péld 17,22), és **„az örvendező szív megszépíti az arcot.”** (Péld 15,13) Az élet Igéjére figyelve ragyoghatjuk az Ő fényét, mint csillagok az égen (Fil 2,15-16).

Bódás János: Elveszthetetlen öröm

Az nem igaz, hogy az élet rút, kegyetlen.
Sok öröm van benn, elveszithetetlen.

Van öröme, mely mindörökre tart,
Nem árt neki se szó, se tűz, se kard,
se fagy, se szélvész, átok vagy nyomor,
miktől az élet oly sokszor komor;

van öröm, ami soha nem apad,
s ez az öröm: add másoknak magad!

Míg élsz, magadat mindig adhatod.
Adj jó szót, vigaszt, s ha van, falatot,
derűt, tudást, vagy békítő kezet.
Mindez Tiéd. Vesd másba, s nézheted,

Hogy nő vetésed, hozva dús kalászt,
s meggazdagítva lelked asztalát.

S csoda történik: minél többet adsz,
te magad annál gazdagabb maradsz!

2. Teljes öröm – „*Teljes öröm van tenálad, örökké tart a gyönyörűség a jobboldon.*” (Zsolt 16,11)

Jézus Krisztus azért jött, hogy megszabadítson minket ellenségünkől, a gonosztól, és bővítködő lelki életet ajándékozzon nekünk (Jn 10,10). Amikor Keresztelő János meglátta Jézus Krisztust, azt mondta, hogy az ő öröme teljessé lett (Jn 3,29). Amikor életünk Megváltóját és szomjaz a mi szívünk, és kegyelmét, akkor elmúlhatatlan boldogságot (16,22). „**Nagy örömöm**

mi is felismerjük Benne Szabadítóját, aki után elfogadjuk hittel megváltó elveszíthetetlen és kapunk a szívünkbe (Jn

indít Istenem, mert az üdvösség ruhájába öltöztetett, az igazság palástját terítette rám, mint vőlegényre, ki fölteszi fejdíszét, mint menyasszonyra, ki fölrakja ékszereit.” (Ézs 61,10) Öröm van a mennyben Isten angyalainak színe előtt, amikor egy bűnös megbánja rossz cselekedeteit, és visszatér Őhöz. Amikor megvalljuk neki bűneinket, akkor Ő – mint hűséges és igaz Isten – megbocsátja minden bűnünket, és megtisztít minket minden gonosságtól (1Jn 1,9). Ha néha szomorkodunk is valami miatt, mégis végül felváltja szívünkben a gyötrelmes sóhajtozást a Benne való örök és teljes öröm (Ézs 35,10). Mivel egyszer s mindenkorra megváltott minket az Úr Jézus élete árán, és teljes a váltság és a bűnbocsánat, ezért a kegyelemnek forrásából szüntelen megújulhatunk (Jn 1,16). Pál apostol örömmel mondja: „**Nincs többé kárhoztató ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak.**” (Róm 8,1)

Ettől kezdve örvendező keresztyének lehetünk, mert Jézus Krisztus ilyen örökséget hagyott ránk: „**... az én örömöm legyen bennetek, és örömetök teljessé legyen.**” (Jn 15,11) Az első keresztyéneket is ez a boldogság jellemezte: „**... kimondhatatlan, dicsőült örömmel örvendeztek, mert elértétek hitetek célját, lelketek üdvösségét.**” (1Pt 1,8-9) A Szentlélek teljességre juttatja bennünk, hogy szeressük és imádjuk az Urat teljes szívünkkel, teljes lelkünkkel, teljes elménkel és teljes erőnkkel (Mk 12,30), és egymást pedig úgy szeressük, ahogy az Úr Jézus szeretett minket, aki életét adta értünk (Jn 13,34-35). Isten azt akarja, hogy szolgáljuk Őt örömmel (Zsolt 100,2), mennyei kincseket gyűjtve, és örömet

találjunk mindabban a jóban, amit Ő ad nekünk (5Móz 26,11). Ehhez szükséges, hogy szüntelen figyeljünk az Úr Jézusra: **„ezeket elmondom a világban, hogy az én örömöm teljes legyen bennük.”** (Jn 17,13; Jer 15,16) Az imádság is szüntelen erősíti szívünkben az Úr örömét: **„Az én nevemben kérjétek, és megkapjátok, hogy örömtök teljes legyen.”** (Jn 16,24)

3. Boldogjövő – „Csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr –: békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.” (Jer 29,11)

Egyedül Isten ismeri azt a csodálatos jövőt, amit öröktől fogva elkészített számunkra, és ezt az ő Igéjében kijelenti számunkra, valamint keresztyén életünkben és közösségünkben kibontakoztatja és teljességre viszi, amíg a boldog célba érkezünk. Az ő örök országában pedig letöröl szemünkről minden könnyet, ott nem lesz többé halál, gyász, jajkiáltás és fájdalom (Jel 21,4). Az emberi szavak és gondolatok kevesek ahhoz, hogy teljes egészében élénk tárják az örök dicsőséget, ami vár ránk: **„Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett, azt készítette el az Isten az Őt szeretőknek.”** (1Kor 2,9) Minden nap mindenben keresztül az ő csodálatos országához kerülünk közelebb, amit „lelkiképpen” már épít közöttünk és bennünk, és ezért imádkozunk, hogy „jöjjön el a te országod”, mert az ő országa igazság, békesség és a Szentlélekben való öröm. (Róm 15,13) Ezért ne aggódjunk semmi felől, hanem keressük először Isten országát és igazságát, és ráadásul minden szükséges megadatik nekünk (Mt 6,33). Isten hűséges, Ő elhívott minket örök dicsőségére, és aki elkezdte bennünk a jó munkát, el is végzi eljövételének napjáig (Fil 1,6). Nem hagy minket erőnkön felül kísérteni, hanem a kísértéssel együtt a szabadulás útját is elkészíti, hogy el tudjuk viselni (1Kor 10,13). Az Úrban való öröm erőt, védelmet, menedéket és biztonságot ad.

Amikor a próféta nehéz és küzdelmes jövőt látott meg előre, végül ezt mondta: **„de én vigadozni fogok az Úr előtt, örvendezek szabadító Istenem előtt.”** (Hab 3,18) Tudta, az Úr mindig vele lesz, szüntelen megerősíti és vezetni fogja. Jeremiás is a nehézségek között reménységgel mondta: **„Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma:**

minden reggel megújul. Nagy a te hűséged!” (Siral 3,22-23) Isten azt akarja, hogy hit által éljünk. Az Ő Igéje kőszikla alapként megtart és megvigasztal szüntelen, a próbákön keresztül pedig megerősít.

Az Úr munkálja kegyelméből bennünk, hogy az Ő teljes öröme töltsön be minket szüntelen, és mindig boldogan várjuk Őt és csodálatos országát. ***„A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel, hogy bővölködjetek a reménységben a Szentlélek ereje által.”*** (Róm 15,13)

Tárnok Tamás Vince, református lelkipásztor

Ifjúsági tábor Bodrogkeresztúron

Az idei tábor június 22-től 27-ig tartott. Az első nap nemcsak az utazással telt: este elsétáltunk egy közeli kilátóhoz, ahol megnéztük a naplementét. A tábor második napján túráztunk. Kedden elmentünk a sárospataki strandra, és

mielőtt visszamentünk volna a szállásra, sétáltunk a sárospataki vár udvarán. Szerdán a bodrogkeresztúri Eötvös József Általános Iskolába látogattunk el, ahol sok dolgot megtudhattunk a robotikáról. Egy hongkongi versenyre készülő gyerekek és tanáraik mutatták be a robotikai eszközök szerepeit és működésüket. Ezt a versenyt később

meg is nyerték. Csütörtökön szintén túráztunk, elmentünk kisvonattal Kőkapura és a nap egy részét ott töltöttük. Miután visszaértünk a szállásra, megvacsoráztunk és felmentünk az Áldó Krisztus szoborhoz. Összességében pedig nagyon jól teltek a napok. A közös áhítatok, beszélgetések, társasozások lelkileg is feltöltöttek. Nagyon hálásak vagyunk az együtt töltött időért és a közös élményekért.

Szabó Dóra Laura, a tábor résztvevője

Túrmezei Erzsébet: Életünk aranya

'Sáfárim!' – intett az Úr.
S ma olyan gazdagok vagyunk.
Percet, órát kezünkbe számolt.
Sok láthatatlan aranyunk.

Olyan csodálatos vagyon.
Mire való? Meddig elég?
Míg aranyat aranyra költünk,
soha nem sejtjük, van-e még?

De egy is olyan hatalom:
egy óra... röpké pillanat...
kenyérre lehet koldusasztalon...
lehet meghajlás Isten-kéz alatt...

boldog fölfeleszárnyalás...
bilincses, átkos kötelék.
Odaadhatjuk játszva semmiért
– és lehet mindenre elég.

Életet nyerhetünk vele,
s szétszórhatjuk haszontalan.
...De soha egyikünk se tudja,
melyik az utolsó arany.

Túrmezei Erzsébet (1912-2000) magyar-német szakos tanár, költő

és műfordító volt, aki 1941-től a rászorulókon segítő Fébé Evangélikus Diakonisszaegyesület diakonisszajaként, majd 1990-től az egyesület első főnökösszonyaként is szolgált. (Az egyesület nevében az újtestamentumi eredetű görög szó jelentése: fénylő, ragyogó.) 1951 és 1975 között a balassagyarmati szeretetház vezetőjeként dolgozott.

Összegyűjtött verseit, fordításait, prózáit öt kötetben a Fébé Evangélikus Diakonissza Egyesület adta ki 2007-ben.

Ha azt kérdezzük, mi is az Idő, először az jut eszünkbe róla, hogy elmúlik – az Idő a múlt idő. Ez a Természet és az égitestek meghatározta Idő, az évszakok örök körfogása, a napok egymásutánisága a naptárban. Azután arra gondolunk, hogy ez a folyamat a világ teremtése óta zajlik, ez maga a Történelem, az emberi cselekedetek által meghatározott Idő. Végül itt van a mi Időnk, a mi véges jelenünk, a MOST, ami az egyszeri, számunkra vissza nem térő Idő, amelyet vagy megragadunk, vagy örökre elveszítünk. Hogyan tekinthetjük ezt a mi Időnköt, hogyan ragadhatjuk meg, hogy el ne vesszítsük örökre? Erről tanúskodnak az alábbi írások.

„Tudok szűkölködni és tudok bővelkedni is...mindenre van erőm Krisztusban, aki megerősít mindenben” (Fil 4,12-13)

Életem aranya Jézus – aki hozzám jött, megfogta kezemet, és az Emmaus Szeretetotthonba vezetett. Ahol minden nap – mindenben aranyat ad szívembe. Erőt az egészséghez. Örömet gyermekeim, unokáim látható életében. Az ő szeretetük az Úr oltalmában „Igazi Szeretet”. Kell-e nagyobb arany az életem útján?

Nagy Lászlóné Jutka, az Emmaus Szeretetotthon lakója

„Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt.” (Préd 3,1)

Amíg az ember fiatal, nem gondol rá, hogy az élete véges. Gondtalanul és sokszor meggondolatlanul csak hagyja, hogy múljon az ideje. Most, mikor már fogytán, jobban tudjuk értékelni az idő aranyát. Ugyanakkor vannak dolgok, amiket éppen most kapunk meg: örülünk, hogy el tudunk menni istentiszteletre, bibliaórára, közösségbe, öröm, ha tudunk másoknak segíteni, vagy éppen mi kapunk másoktól segítséget. Négy éve lakom az otthonban, ahol biztonságban érzem magam. Sokat vagyok a családommal is, eljönnek értem, és elvisznek magukhoz, de ha nem vagyunk együtt, gondolatban akkor is sok örömöm van bennük. Itt a szobám egyik fala tele van a fényképeikkel. A fiam vett nekem számítógépet, okostelefont, és megtanított a használatukra. Dédunokáim is csak most lehettek, akikben annyi örömöm telik. Azt mondja az egyik, ötéves fiú nekem: „Dédimama, költözz ide

hozzánk!” Erre én: „De hiszen itt nekem nincsen szobám.” Mire a válasz: „Költözz be hozzám, elférünk, majd alszol velem.” Két fiam van, három unokám és négy dédunokám. Ezeket örömmel megélni – mérhetetlen arany idő.

Petró Mihályné Irénke, az Emmaus Szeretetotthon lakója

Miért is olyan jó megélni az időskort?

A Bibliában már rögtön az elején olvashatunk intést az idősök iránti tiszteletre: **„Az ősz ember előtt kelj fel, és becsüld meg az öreg embert.”** (3Móz 19,32). Ugyanez ismétlődik a Példabeszédek könyvében: **„Hallgass apádra, ő nemzett téged, és ne vesd meg anyádat, ha megöregszik.”** (Péld 23,22) Mi másért intene Isten az idősök tiszteletére, ha nem azért, mert az időskor megbecsülendő érték. Isten maga is eszerint gondol az emberre: **„Vénségetekig ugyanaz maradok, Ősz korotokig én hordozlak! Én alkottalak, én viszlek, én hordozlak, én mentelek meg.”** (Ézs 46,4) Az Úr biztos menedék: **„Ha kiált hozzám, meghallgatom, vele leszek a nyomorúságban, kiragadom onnan, és megdicsőítem őt. Megelégitem hosszú élettel, gyönyörködhet szabadításomban.”** (Zsolt 91,15-16)

Mi az, ami értékessé teszi az időskort, holott ekkor kell megtapasztalnunk igazán az emberi mulandóságot? Éppen itt van azonban az időskor formáló ereje: **„Zúzdások, sebek tisztítanak meg a gonoszságtól, és a test belsejében is érzett csapások.”** (Péld 20,30) Bölcsességre is többnyire csak időskorban jut az ember: **„Az öreg emberek bölcssek, a hosszú életűek megfontoltak.”** (Jób 12,12) **„Mert oltalom a bölcsesség, akárcsak a pénz, de hasznos dolog tudni, hogy a bölcsesség élteti azokat, akiknek van.”** (Préd 7,12) Az élet előrehaladtával a testi erő fogy, de a szellemi növekedhet: **„Az igaz virul, mint a pálmafa, magasra nő, mint a libanoni cédrus. Az Úr házában vannak elültetve, ott virulnak Istenünk udvarain. Öreg korban is sarjat hajtanak, dús lombúak és zöldek maradnak.”** (Zsolt 92,13-15)

Francesco Petrarca (1304-1374), XIV. századi itáliai költő, leginkább a

Andrea Del Castagno:
Petrarca portréja. 1457

Laura iránt érzett vágyakozó szerelem dalairól ismert. Kevésbé köztudott, hogy élete végén sokat értekezett az emberi élet értelméről és veszteségeiről, az öregségről, a halandóságról és a halhatatlanságról. Barátjához, Boccacciohoz írt levelében ezt olvassuk: „... meg vagy győződve, hogy az én bajaimat életkorom okozza, mert mint a Komédia-író állítja, az öregség már önmagában is nagy baj. Ez így igaz is, és én nem is vetem el ezt a szentenciát, ha egyébként hozzáfűzzük, hogy az öregség baj a testnek, de nagy jó a léleknek. Mit? Azt kívánjam, hogy fordítva legyen? Egészséges legyen a testem és beteg a lélek? Isten őrizze! Egyformán okoz örömet, és vágyom arra, hogy a test és legnemesebb részünk a lélek, ép maradjon.” Az 1361 és 1374 között írt *Öregkori Levelek* rávilágítanak arra, hogy az időskorban gyengülő fizikai erő helyett az ember bölcsességet és mértékletességet nyer, a

tudást és erkölcsi értéket jobban megbecsüli, mint a felszínes, múltó élvezeteket. A levelek írója hangsúlyozza az önismeret értékét, a szerény, szemlélődő, elmélkedő életmódot, a szellemi tevékenység által biztosított kiegyensúlyozottságot. Az időskor fontos törekvése Petrarca szerint is a földi elmúlás eseményére mint az öröklétbe való átlépésre való készülődés, a lélek halhatatlanságába vetett hit megőrzése.

„Életünk ideje hetven esztendő, vagy ha több, nyolcvan esztendő, és nagyobb részük hiábavaló fáradság, olyan gyorsan eltűnik, mintha repülnék.” (Zsolt 90,10) Ebben a hetven-nyolcvan esztendőben az időskor éppen annyira természetes része az emberi életnek, mint az ifjúság, és éppen olyan életszeretettel élhető. De ehhez járul még egy különleges kiváltság, amely csak időskorban adatik meg. Az ifjúság, amely csak az öröknek vélt jelenben él és belőle sokat pazarol, nem ismerheti az időskornak azt a látószögét, amely az egész életet át tudja fogni, a születéstől az örök életre való készülődésig. Mindenekelőtt arra emlékezünk ekkor, és így tekintjük át életünket, hogy Isten gyermekeiként érkeztünk a világra. Emlékezünk, hogy

Isten mit tett az emberért: **„Emlékezem az Úr tetteire, visszagondolok hajdani csodáira. Végiggondolom minden tetteted, elmélkedem dolgaidon.”** (Zsolt 77,12-13)

„Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!” (Zsolt 90,12) Mit jelent ez a számlálás? Életünk során előre haladva úgy kövessük a napjainkat, de utólag is, visszatekintve, úgy vegyük számba az eltelt időt, hogy bölcsességre jussunk általa. Csak időskorban tapasztalhatjuk meg azt is, milyen lelket gazdagító tud lenni az emlékezés, milyen mély kút, amelyből a merítés a látszólag tétlen ember lelkét olyannyira be tudja tölteni. Szánjunk időt a nyugalmas, örömteli emlékezésre!

Dr. Ujszászi Zsuzsanna, gyülekezeti tag

Velem vándorol utamon Jézus...

Evangélikus családban születtem és nevelkedtem. Hárman voltunk testvérek. A ruhaiparban dolgoztam a nyugdíjig. 1962-ben kötöttem házasságot Kiss Istvánnal. Hatvankét közös év adatott nekünk, amiért nagyon hálás vagyok Istennek.

Nyugdíjas voltam már, amikor a családdal, szeretteimmel együtt cseresznyét szedtünk, beszélgettünk, a gyermekek játszottak. A fa tetején maradt még egy kis gyümölcs, felmentem érte, és egy rossz mozdulat miatt leestem a fáról. Bekerültem a kórházba, és kiderült: eltört a nyakcsigolyám. Rögtön eszembe jutott, ha most meghalnék, nem jutnék a mennybe. Ott döntöttem el, hogy komolyan keresni fogom az Istent. Addig is tudtam róla, templomba is jártunk, de én nem vettem komolyan. Mikor hazahoztak a kórházból, nagyon komolyan elkezdtem tanulmányozni a Bibliát, ebben unokatestvérem is sokat segített. Jártunk rendszeresen bibliaórára a Nagytemplomba, majd a Kistemplomba. Hosszú idő után befogadtam az Úr Jézust.

Később úgy döntöttünk, hogy beköltözünk az Emmaus Szeretetotthonba, ott is lesz alkalmunk ígét hallgatni. Van bibliaóra, hittanóra, sokat lehetünk az ige közelében. Amikor befogadtam az Úr Jézust, szerettem volna másokat is hozzá vezetni, de ez nem sikerült, már le is tettem róla. Koronavírus idején

jöttünk az otthonba, akkor nem lehetett közösségi eseményeket tartani. Később alkalom nyílt arra, hogy interneten keresztül legyünk együtt a Bibliaórán, már ennek is örültünk. Még köztünk volt esperes úr, Zoli bácsi, sokat tanultunk tőle, főleg igei magyarázataiból. Alkalomról alkalomra növekedett a bibliaórák száma. Lassan szűnni kezdett a járvány, és lehetett személyesen tartani az órákat, elindultak a közösségi foglalkozások. A hittanóra hétfőn 10 órakor van, az intézmény lelkésze, András tartja. Nem egyforma mélységben ismerjük a Bibliát, ezért a hittanóra előtti napokban közösen olvassuk a lakókkal, és megbeszéljük az igeszakaszt, hogy mindenki értse. Ha van olyan kérdés, amit nem tudunk, azt a lelkészünktől megkérdezzük. Bibliaóra csütörtökön este van, a gyülekezeti tagok és lakók közösen tartjuk. Egyszer-egyszer Itzés István lelkipásztort is meghívjuk, természetesen interneten. Sok kérdésünk van hozzá ilyenkor. Imaóra heti rendszerességgel van. Ezen kevesebben szoktunk lenni, pedig nagyon fontos, hogy minél többet imádkozzunk. Hálát adni, dicsőíteni az Istent, kérni a segítségét, ahogyan az énekben mondjuk: „Imádkozzatok és buzgón kérjete!” Nehezen nyílnak meg az emberek a hangos imádkozásra. Hetente vannak énekórák is. Az éneklés már szabadon hangzik, ezzel is Jézus Krisztust dicsőítjük. Több ének is van, amelyeket nagyon szeretünk: „Siessetek, hamar lejár”, „Az Úr csodásan működik”.

Férjem betegsége még szorosabbá tette Istennel való kapcsolatunkat. Rendszeresen imádkoztunk és olvastuk a Bibliát. 2023. májusában lelkész úr megkért, hogy szombati napokon én tartsam az áhítatot. Félelem költözött a szívembe a feladattól, de 4-5 lakótársam felajánlotta a segítségét az éneklésben, így tartjuk azóta is. Nagy szeretettel készülünk az alkalmakra, és külön öröm, hogy Bozorádyné Jutka néni minden szombaton együtt van velünk. Hálát adok az Úrnak, hogy munkájában engem is tud alkalmazni, használni.

Az utóbbi években az otthon gondozóházában is alkalmam nyílt látogatni, ilyen találkozások alkalmából evangéliumi történeteket olvasok fel, amit meg is beszélünk, elmondják az ott lakók a gondjaikat.

2024. decemberében férjem új hazába költözött. Míg itt volt, együtt olvastuk a Bibliát, közösen imádkoztunk. Azóta még jobban ragaszkodom az Úr Jézushoz, aki az én bűneim miatt is meghalt, hogy nekem örök életem legyen.

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr – békességet és nem romlást tervezek és reményteljes jövőt adok néktek.” (Jer 29,11)

Kiss Istvánné, az Emmaus Szeretetotthon lakója

Bodrogkeresztúri csendesnapok

„Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel!”
(Zak 4,6)

Idén július első hétvégéjén tartottuk meg Bodrogkeresztúron a csendesnapokat. A gyülekezetünkhöz tartozó Emmaus Szeretetotthon lakói közül is többen eljöttek, ami nagy öröm volt mindannyiunk számára.

Fő témánk a „Szentlélek és annak megújító munkája” volt. A csütörtöki és pénteki lelki alkalmakat Bozorády András lelkészünk tartotta.

A péntek délelőtti kiscsoportos beszélgetés keretében próbáltunk válaszokat találni olyan kérdésekre, mint pl. van-e a gyülekezetünkben példaképünk/miért ő? Milyen lelki ajándékok szükségesek ahhoz, hogy jól működjön egy közösség? Hogyan látom én a gyülekezetben elfoglalt helyemet? Ezekkel az irányított kérdésekkel jó hangulatú, ugyanakkor komoly beszélgetések alakultak ki.

Pénteken egy hosszabb kirándulásra indultunk Kőkapura, ahová kisvonattal érkeztünk Pálházáról. Testi és lelki felfrissülésünkre is szolgált a gyönyörű környezet látványa, a zöld természet, a vidám beszélgetések, séták. Ily módon is üdítő volt közösségben lenni egymással.

Szombaton többen csatlakoztak hozzánk. A reggeli áhítatot Szűcs Edina református lelkész nő tartotta, aki megosztotta velünk személyes hitbéli tapasztalatait is eddigi szolgálata során. Örömmel és jókedvvel énekelt velünk együtt, megtanította nekünk az EKE énekeskönyv 173-as énekét: „Halleluja, dicsérd Istent”. Ez annyira tetszett mindenkinek, hogy többször is elénekeltük ottlétünk során.

A délelőtti, valamint a délutáni bibliatanulmányozást Tárnok Tamás református missziói lelkész vezette. Töményen kaptuk a tiszta üzenetet, tanítást. Az estét Bálint Zoltán és Bea zárta egy olyan alkalommal, ahol interaktívan vehettünk részt, többek között csoportokban kellett kiraknunk puzzle-t, ami a Szentlélek jelképét ábrázolta. A vasárnapi reggeli alkalom után a csendesnapokat istentisztelettel zártuk.

Nemhiába mondja az Írás, hogy **„a jó alkalmat áron is megvegyétek, mert az idők gonoszak.”** (Ef 5,16) Mindenkit buzdítok arra, hogy ragadja meg ezeket az alkalmakat, ha van rá lehetősége, mert szükséges elcsendesedni, Isten igéje körül közösségben lenni, egyedül és együtt imádkozni, megerősödni a hitben, megtapasztalni a Szentlélek jelenlétét és annak megújító munkáját.

Hálásak vagyunk, hogy ott lehettünk!

Erdei-Bertóthy Rita, gyülekezeti tag

Contini koncert az Emmausban

Szokatlanul nagy jármű gördült be templomunk parkolójába augusztus 7-én délelőtt. András azonnal hírül is adta a Facebook csoportban: „Megérkeztek vendégeink egy hatalmas busszal; mindenkit szeretettel várnak 18 órakor a koncertre!” Mi pedig örömmel készültünk.

A CONTINI egy érdekes szóösszetétel; a Continental Singers és a tinédzser szavakból született. A Continental Singers nevű nemzetközi, keresztény előadóművészeti szolgálatot 1967-ben alapították az Egyesült Államokban, azzal a céllal, hogy a megváltás örömhírét közvetítse. A Magyar Continentals 1985-ben Jubilate néven indult, öt év múlva vette fel jelenlegi nevét. 1996-ban elindult első előadói körútjára a tinikből álló csapat is, és azóta minden nyáron számos gyülekezetben tesznek bizonyosságot énekkel, zenével, szavakkal és viselkedésükkel.

Jó volt látni a zsúfolásig telt templomot és hagyni magunkat elragadni a 25 lelkes, erős keresztény fiatal előadása által. Több volt ez, mint egy vidám tini csapat látványos produkciója! A fiatalok frissen és egyedülállóan közvetítik az evangéliumot, szolgálatukból erőt és

bátorítást meríthettünk, hitünk mélyült, erősödött.

Többünknek személyesen még abban az örömben is részünk lehetett, hogy a kórus tagjait otthonunkban vendégül láthattuk aznap este, éjszaka és másnap reggel. Igazi hálával a szívünkben töltöttünk néhány órát ezekkel a nyíltszívű, kedves, illedelmes, vidám-komoly, mélyen hívő tini lányokkal. Isten áldja meg életüket, szolgálatukat!

Bálintné Kis Beáta, gyülekezeti tag

Boldogmondások hegye

Évekkel ezelőtt jártam Izraelben, de a mai napig ízlelgetem mindazt az élményt, felsejlenek azok az érzések, az a lavinaszerű információ, amit onnan hoztam magammal. A végletek földje, örökös háború hazája, a csodák és borzalmak, a születés és az elmúlás furcsa helye ez.

Számomra az egyik legszebb hely Izraelben a Boldogmondások hegye volt. Kapernaum romjai felett, a Genezáreti-tóra néző templom egyszerű, kedves, semmi hivalkodó nincs benne. A

tikkasztó melegben jólesik a fák alatt sétálni és elmélkedni azon, vajon mit is akart mondani nekünk Jézus a Hegyi beszédben? Egyszerű szavak, a kereszténység adatainak. De vajon tényleg tudjuk-e, mi az a boldogság? Az emberek évezredek óta próbálják a titkot megfejteni, újabb és újabb célokat tűznek ki, hátha... Felhalmoznak minden földi jót, remélve, hogy betöltődik az az űr, ami valahogy mindig ott tátong bennük. Ahogy Billy Graham mondta, sajnos az emberek többsége rossz helyen keresi a boldogságot. Nade akkor mi az a boldogság? Hosszú évek kitartó gyötrődése jellemformáló, és nem azért van szükségünk rá, mert Isten bántani akar, hanem azért, mert csak azáltal fordulunk hozzá, akkor kezdjük el igazán keresni és kapcsolatba kerülni vele. Szerintem a boldogság, ugyanúgy, mint a megbocsátás és a szeretet, döntés kérdése. Egyszerűen csak elfogadom azt, amim van..., mindennel együtt, és Őt kezdem el keresni. Ezután az Úr ki fogja munkálni bennem az érzést is, hogy valóban ne csak akarjak szeretni vagy megbocsátani, vagy éppen boldoggá válni, hanem mindez beteljesedik. Lehetnek az embernek milliói, élhet kacsalábon forgó palotában, mindig ott lesz az űr az életében, amit sem szerelem, sem barátság, sem pénz, sem hatalom nem tud kitölteni, azért, mert pont "Isten-alakú". Isten pedig akkor tölti ki ezt az űrt, amikor megpróbálunk krisztusi módon, őt keresve élni. A világ számára ostobán hangzik, de bevallom, életem legnehezebb

időszakaiban voltam a legboldogabb, mert soha olyan közel nem voltam az Úrhoz, mint azokban az időkben! Kipótolt mindent, amire csak szükségem volt: kaptam valódi, tőle jövő békességet, agapé szeretetet, tisztánlátást és igazi, szívből jövő örömet! A Bibliában tényleg le van írva minden, amire az embernek szüksége van a boldogsághoz, az is, hogyan érheti el. Úgy élni, úgy viselkedni azonban az ember képtelen. Az csakis Jézussal lehetséges! Őt viszont akarni és keresni kell..., és be kell engedni az ajtón, mert ő nem fog ránk rontani, és nem fogja ráerőltetni magát senkire. Mégis ez a döntés a legnehezebb a legtöbb ember számára..., makacs, önfejű, öntelt, hiú az ember, no és az a fránya szabad akarat!

Add Uram, hogy az emberek rájöjjenek, hogy Te VAGY! Add, hogy megismerhessenek Téged! Add, hogy megízlelhessék azt a szeretetkapcsolatot, amit Te akarsz velük kialakítani... mert onnantól kezdve már nem akarnak mást!

És add Uram, hogy ha nap mint nap elbukunk, mert az óember és a világ felülkerekedik rajtunk, érezzük, hogy Te akkor is szeretsz minket számunkra érthetetlen, megfoghatatlan, kibeszélhetetlen módon! Amen.

Dr. Bakk Judit, gyülekezeti tag

Élő víz forrása

Nyíregyházáról tizenketten vettünk részt az Evangélikus Külmissziói Egyesület (EKME) júliusi konferenciáján Piliscsabán. Az Emmausért Alapítvány kisbuszával, Bozorády Zoltán biztonságos vezetésével érkezünk a Béthel Missziói Otthonba, ahol ligetes, virágos környezet, szépen felújított épületek, és a régi mellett egy új, modern templom fogadott minket. Nyitó áhítattal kezdtünk, B. Pintér Márta és dr. Bálint Zoltán, az egyesület társelnökei köszöntötték a résztvevőket, és ismertették a „Szomjazó szigetek” téma köré szervezett programot. Az ország minden tájáról érkezők rövid ismerkedést követően jelentkezhettek az interaktív programokban való részvételre, pl. színjátszókörbe, énekkarba. A korosztály 14-től 95 évesig terjedt, jó volt megélni a közösséget szeretetben, összhangban. Az esti

áhítatokat a nyíregyházi származású Horváth-Hegyi Olivér, szentendrei lelkész tartotta. Mélyreható igehirdetéseit gitározással és felesége, Janka fuvolázásával kísért sok éneklés tette felejthetetlenné. A samáriai asszony (Jn 4, 1-14) története alapján a szomjúságot Isten jelenlétére való vágyakozással hozta párhuzamba, és rávilágított arra, hogy Jézus mindenre kínál megoldást. A reggeli áhítatokat Gerőfiné dr. Brebovszy Éva, a Deák-téri gyülekezet lelkésze szintén a víz köré koncentrált: **„Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám és igyék.”** (Jn 7,37). Egy külön előadás keretében Éva beszámolt az Ökumenikus Világimanap *Skóciában* tartott konferenciájáról, melyhez mára 137 ország csatlakozott. Milyen felemelő érzés Jézus követőiként együtt imádkozni távoli népekkel és könyörögni Isten megtartó irgalmáért!

Nur Silaban, aki házassága révén került Magyarországra, az Indonéziai Evangélikus Egyház életéről mesélt. Az Indonéz szigetvilág délkelet Ázsiában, az egyenlítő mentén fekszik, 17500 szigetből áll, ebből 6000 lakatlan. Földünk 4. legnagyobb országa, 360 népcsoport 500 nyelven beszél. Minden világvallás megtalálható, együtt él iszlám, hindu, buddhista, keresztény, köztük 7 millió evangélikus. A misszió helyzetéről és az Evangélikus Missziói Központ munkájáról hallottunk előadást Győri Gábor Dávid missziói lelkésztől, a központ új vezetőjétől.

Hálásak vagyunk Istennek, hogy a Greizer család itthon volt Vanuaturól, így személyesen hallhattunk szolgálatukról. Zsófia és Miklós Isten elkötelezett szolgálóiként a Wycliffe Bibliafordítók Egyesületével a Szentírás fordítására vállalkozott; 3 évre készültek, két gyermekükkel 10 éve élnek ott. Megtudtuk, hogy a világon több mint 7000 nyelvet beszélnek, ebből 750-re van lefordítva a teljes Biblia, 1700 nyelvre az Újszövetség és a munka folyamatosan zajlik. Bozorády Zoli bácsi szavai jutottak eszembe: „Amíg mindenkire nem jutott el Isten szava, Jézus Krisztus második eljövetele nem történhet meg”. A család önzetlenül vállalta a szolgálatot, nem éppen komfortos körülmények között. Csodálva hitüket, kitartásukat, tudjuk, hogy nekünk is van feladatunk Isten szolgálatában.

Friss híreket hoztak nekünk Mozambikról és Indiáról, majd Bálintné Beával Kenyába „utazhattunk”. Az EKME egy kút fúrását finanszírozta magyar adományokból Alaro faluban 2400 ember számára. A tiszta, friss vízért 129 méter mélyre kellett lefúrni a köves talajban. Eszembe jutott, Jézusnak vajon

milyen mélyre kell lefújni az ember köszívében ahhoz, hogy meghalljuk az Ő hívó hangját és átadjuk neki életünket. A tiszta víz biztosítása kitűnő alkalom az Élő Vízről, Isten megváltó szeretetéről történő bizonyágtételre. Istennek hála és dicsőség ezekért az elkötelezett emberekért, hitükért és szolgálatukért! Vasárnap a záró istentiszteleten az unokámmal, Lettivel vehettem részt a csodálatos, új templomban. Az ige Lukács evangéliumából a képmutató ítélkezésről szolt: **„Ne ítéljeteK, és nem íteltetteK. ... Bocsássatok meg, és nekteK is megbocsáttatik. ... Adjatok, és adatik nekteK. ... Mert amilyen mértéKkel ti mértetek, olyan mértéKkel mérnek viszonzásul nekteK.”** (Lk 6,37-38). Hasznos tanácsok ezek a mindennapokra, de csak akkor tudom betartani őket, ha Jézussal élem az életem. Nagyon sok jó élménnyel, új ismerettel, igei tanáccsal hazatérve van min elgondolkodni. Jövőre hívom a testvéreket erre az alkalomra. Hála és dicsőség legyen az Úrnak a sok szolgálattevőért, a lelki és testi táplálékért.

Nádasiné Ilike, gyülekezeti tag

Keresztelések, konfirmációk Kenyában

A napokban - szeptember 26-án – válik „nagykorúvá” az az árva gyermekek közt végzett szolgálat, amit abban az időben kezdtünk el, amikor Kenya fővárosában, Nairobiban éltünk. Három nyomorban élő gyerekkel indultunk, ma 60 támogatottunk van. Mikor belevágtunk a 100 százalékban önkéntes programba, Isten útmutatása két határozott ígét adott elénk az evangélikus útmutatóban: **„Tedd meg, amire módot találsz, mert veled lesz az Isten”** (1Sám 10,7) és **„Aki tudna jót tenni, de nem teszi: bűne az annak.”** (Jak 4,17). És amit az Úr elkezd, azt Ő folytatja is, megteremti hozzá a feltételeket, átsegít a nehézségeken, megadja az erőt, hitet és az áldást! Pontosan így történik ez a kenyai szolgálatunkkal. A munka a kenyai evangélikus egyházon keresztül zajlik, itthon pedig az Evangélikus Külmisziói Egyesület (EKME) hivatalos háttérével. Amíg Afrikában éltünk, rendszeresen találkoztam pártfogoltjainkkal, személyesen ismertem minannyiójukat. Nem szakadt meg a kapcsolatunk azóta sem, hogy 2013-ban hazajöttünk; 2-3 évente meglátogatjuk őket (saját költségen). Alig várom már a december 6-ikát, mert ebben az évben is készülök Kenyába. Ezúttal unokaöcsém és a 18 éves fia lesznek a segítőim, akik nagy örömmel, önként

vállalkoztak erre a feladatra. Mi is történik egy ilyen utazás alkalmával? Először is végtelen egyeztetések és megbeszélések zajlanak a kinti szolgálatot vezető Isaiah lelkésszel és az önkéntes kenyai segítőkkal a gyerekek sorsáról, lehetőségeiről, problémáiról, iskolai előmenetelükről, testi és lelki fejlődésükről. A látogatás fénypontja pedig az a három nap, amit táborban töltünk együtt sok-sok énekkel, imádsággal, játékkal, csendben és harsányan, mint egy óriási család. Ilyenkor találkozok a régi, már dolgozó, több esetben családos pártfogoltakkal és megismerem az újakat. Mindenkiel külön, személyesen beszélgetek, megvitatjuk a sorsa alakulását, hallok bánataikról, és nevetünk. együtt sírunk és lelki értelemben is Csodálatos, de testi és lelki értelemben is roppant megterhelő napok ezek.

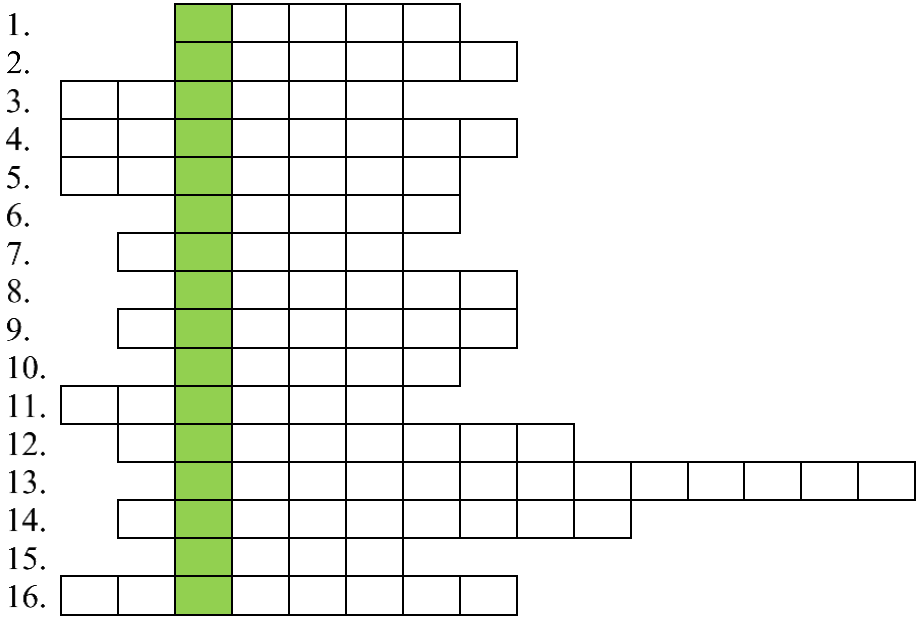

Az idén különleges alkalomra is készülünk: december 14-én az istentiszteleten az Uhuru sugárúti gyülekezetünkben egy nagy, hálaadó ünnepség keretében sor kerül azoknak a kereszttelőjére és konfirmációjára, akiknek ez még nem történt meg az életében, de készen állnak rá. Egy ilyen utazás elképzelhetetlenül sok előkészülettel jár és ott, a helyszínen is keményen helyt kell állni.

Ezért kérjük, álljon mellénk az Emmaus Gyülekezet is imádságban: kérjük Isten áldását az előkészületekre, az utazásra és az ottlét minden percére; tudjanak felkészülni a kereszttelésben és konfirmációban részesülők; legyen lehetősége eljönni minden gyereknek; a pártfogolt árvák mindegyike érthesse meg, hogy Urunk őket is szereti, és fogad hassák el a megváltást; az utazás részletei rendben menjenek; adjon Isten biztonságot, egészséget, erőt nekünk és a gyerekek számára az úton és a táborban; legyenek meg a szervezéshez és az ajándékok megvásárlásához szükséges anyagi feltételek. Mit is kérhetnénk mást, mint amit az Útmutatóban olvasunk majd december 6-án, indulásunk napján **„Ó, Uram, segíts meg! Ó, Uram, adj szerencsét!”** (Zsolt 118,25).

Bálintné Kis Beáta, gyülekezeti tag

Őszi rejtvény

1. Az ókor óta Izrael népének pénzneme
2. Fügefán csüngő vámos
3. Ókori görög metropolisz, ahol János apostol élt Szűz Máriára vigyázva
4. Jákob legkisebb fia, a 12. izraeli törzs
5. Dávid szerelme
6. Jézus árulója
7. A Kánaánba küldött egyik kém neve
8. Ezt a várost kellett jó útra térítenie Jónásnak
9. Koponyahegy
10. Diabolo héber neve
11. A gyógyító apostol
12. A mennydörgés fiainak apja
13. Jeruzsálem lerombolója, babiloni király
14. Mi a mirha?
15. A pusztai vándorlás „fás helye” héberül
16. Izrael egyik legnagyobb prófétája, nagy gondolkodó, hit reformer

A megfejtéseket október 31-ig várjuk a templom bejáratánál elhelyezett gyűjtőládába.

Összeállította: dr. Bakk Judit, gyülekezeti tag

Információ

Ünnepi alkalmak:

október 26. 9.00 óra – konfirmációi istentisztelet

október 31. 9.00 óra – reformációi istentisztelet

október 31. 17.30 – reformációi fáklyás felvonulás a Kálvin téri református templomtól, közös református-evangélikus istentisztelet

november 27-30. – adventi sorozat, igét hirdet: Tárnok Tamás

Közelgő gyülekezeti eseményeink:

október 25. 9.00 óra – konfirmációi vizsga

szeptember 27 – 28. Emmaus születésnap

Rendszeres gyülekezeti alkalmak:

Szerda: 16.00 óra – imaóra

Csütörtök: 18.00 óra – bibliaóra

Péntek: 17.00 óra – esti istentisztelet

Péntek: 18.00 óra – ifjúsági óra

Vasárnap 9.00 óra – istentisztelet
gyermekfoglalkozással

Minden hónap 3. hétfő: 17.00 óra – Női Kör
(Információ: Kovácsné Bertóthy Noémi, tel.: +36203927475)

Minden hónap 3. szerda: 18.00 óra – Férfi Kör
(Információ: Magyar Tamás, tel.: +36306688729)

Felnőtt kereszttelésre való felkészítés, kereszttelő, esketés, temetés, egyéni gyónás és személyes beszélgetés esetén információ: Bozorády András lelkész, telefon: +36208243085

Anyakönyvi események (2025. június 1. – 2025. szeptember 10.):

Keresztelés:

Tóth Tímea Ella, Szőke Eszter Csilla, Centeri Panka

Házasságkötés

Hargitai Róbert – Dr. Bakk Judit, Kranyik Ferenc – Csató Vivien, Szendrey Benjámin – Kiss Brigitta, Rákó Patrik – Lencse Petra

Temetés

Kovács József, Hegedüs Mária, Gerliczki Andrásné, Fekete Lászlóné, Vidoven János, Magera Mihályné, Nagy Julianna, Debreceni Istvánné, Lipták Istvánné

Fürdőruhákat gyűjtünk a kenyai gyermekeknek

A tábor helyszínén, a kertben van egy kis úszómedence. Ez rendkívüli élményt nyújt a gyerekeknek, nekik azonban nincs fürdőruhájuk. Kérjük, hogy akinek jó állapotú, de feleslegessé vált fürdőruhája van, ajándékozza oda ezeknek az árváknak. Fiú és lány, gyerek és felnőtt minden méretben szükséges, de ők csak egy részes, szerény szabású darabokat vesznek fel.

Előre is köszönjük!

Források: Címlap: a bourgogne-i Brou templom ablakának fotója, szerző: Paolo da Reggio; Bódás János verse a Bódás János összes versei c. kötetben jelent meg, Aranypegazus Könyvkiadó Budapest, 2005; Túrmezei Erzsébet versének forrása: https://www.keresztenydalok.hu/versek/eletunk_aranya; a Petrarca idézet forrása: Petrarca levelei, Gondolat Könyvkiadó, Budapest, 1962. 216. old.; a Velem vándorol utamon Jézus... című cikknél Simon András grafikája található.

A hírlevél önkéntes munkával készül.

Köszönjük a nyomdaköltséghez való hozzájárulásokat!

Kiadja a Nyíregyházi Emmaus Egyházközség, belső használatra, ingyenes terjesztésben. A kiadásért felelős: Bozorády András lelkész
Szerkesztőbizottság: dr. Bakk Judit, dr. Bálintné Kis Beáta, dr. Ujszászi Zsuzsanna, dr. Simon Attila (felelős szerkesztő)
Megjelenik alkalmanként.
Készült 150 példányban.